

תלמוד לומר אשר יבא אל אהל מועד מי שראוי לכה אל אהל מועד (ה) לכפר בקודש ביום הכשרים עליו אזי אומר לך תחזיו מבניו
שכן יהיה תחזיו יאז זה שאית ראוי וכו' ולא כן גדול האז: ואם אישם דבחי' בגדים הוא משמש כל השנה האז נמי מחזיו חזי
דכחי' ביוה"כ וכפר הכהן אשר ימשח אותו ושחר ימלא את ידו וכו' ומיני יום-על ידו בגדים הוא דכחי' ובגדי קודש אשר לאהין
(שמות כט): משום אישם: אבל מדאריהא חזי: דלמי ליש אישם: דלא חייס לזכיב: וילא קפפשא: כלומר וקאמר דלא משמש משוח
מלמחא בשמונה: פר כפן פשיס לא תורה אור

גריסין: ודיעי ער הבא על כל שנת
המטות כהן משח שחמא בהעלס
דבר ושנה דבר שחייבין על זוטו
כרת מבחי' פרוהדיעו מבחי' כשנה
או עמירה כשאר יחיד שבישראל:
ופשיריס פליסס: שכל יום דכחי' כ
הכהן המשח תחזיו מבניו יעשה
אזהה (ויקרא ו): לא פורש: ראש
גדול שיער ממחא אכילת: פלפסס:
שיפילי בגדי: ושיע פלפסס לקרובי:
אבל הדיעו ממחא לזקן האמורין
בפרשה: ופלוס על פלפסס:
בפרשה: ופלוס על פלפסס: בלא:
ופשיריס פליסס: במיחור: ופקריב
אונן: דכחי' ומן המקדש לא יאז
(ויקרא פא) דרפשיס פקדן קחא
דף (י): ושיע פול: כלומר אף
על פי שאז חטק מן הדיעו לענין
הקרבה שיהי' לו לענין אכילה:
ושיע פול: כשאר און לזכות לערב
כששעבר האניעס דלמרינ' כזכיס
פרק פול יום (דף טז). הראי' לזכילה
חולק שאית ראוי לזכילה חייט חולק:
ופקריב פול כרפא: מפרש פליק
(דף י): ופפור על פולפסס פקד:
המיות נפקא לן מקרא פקדן כפרא
וכלה נף מתיחא מפרש לה הסס:
מרוכס בגדים: כהניס גדוליס שישמון
מיוס כשגנו שמן המטהה שלא היה
לסס לכהנה גדולה אלא כריבוי
בגדים: מן פפר פול על כל פלפסס:
דמיש כחי' ביה ופלוס דגני עשירי:
האפה נמי משוח כחי' אימרי' נמי
מרוכס בגדים מוהכין כחי' אבל
הכין דכחי' גני פרי הבא על כל
המזות אימרי' גופיה כדתינא כחי'
משי יכין על מר' הכין: ופול
נופסס כפסוס שפרי: כגון אס חריט
פסול ככהן גדול ומיט אחר תחזיו
ולאחר זמן חזר לראשן לעבודו ועבר
זה זמן ומשחיו טולו טרסוס: מן
פרי יום ספשיס ופשיס פליסס:
סהס זכיה קטועה וחדא אמר
רמחא דיקריב ולא פשיס: פלפסס אמר
בפרשה: גני וכהן גדול מחזיו
(ויקרא כא) דהסס אימרי' נמי משוח
מלמחא כדמפרש דרפשיס (דף יט)
מאשר יוקן (ויקרא כא) ואלו הן המזה
מקריב און וחק על גב דכחי' כהנא
אל פולפסס דכחי' רבי יוסוס:
על טהרות במשוח שעבר דמשמש (בחי')
בגדים ופשיע כפי משוח מלמחא לן
איבס דכחי' גדול חטוס ופשיע: ופשיע
פשיס לזכילה: ופשיע לזכילה: ופשיע
פשיס לזכילה: ופשיע לזכילה: ופשיע

ובולן טהרות במשוח שעבר
יחמה דמין כפרק אלו הן
הגולן (מסכת דף יט) ומיחיה ליה
בכאדרין ר"פ כהן גדול (דף יט):
הארג ל"ז או ל"ב שהרג חייט וילא
משס לעולס *ואמרו לא הדר במיחא
משוח שעבר אף לרצון או משוח
מלמחא לר' יהודה שנס הס מחזיריס
קדולח ושחא ייל דכ"ג עיקר וכוין
דלא ל"ז בשעה שהרג לא הדר
במיחא הני או במיחא כהן גדול אחר
שיעמידו תחזיו והא דקתי' דמחזירין
הזולח הייט כגון דלא הוה כהן גדול
בשעה שהרג ח"ל הא דקתי' איט
וילא משס לעולס כגון דלא הוה
משוח שעבר ומשוח מלמחא:

רבינו תנאל
שכן כל שער תחזיו
כי וחס איתא משוח
מלמחא נמי בא אל אהל
מועד שחמא משמש בח'
בגדים: חזיו רב נתפס
בר יצחק ח"ק מי
שעיקר משרתו לאשיל
מועד יצא זה שעיקר
משרתו למלמחא
ואתכונן רוב והתניא
משוח מלמחא איני
משמש לא בשמנה ולא
באכרעה ודחינן כי הביא
הזולח הדיעו משום
אזהה דכ"ג לפיכך תני
איט משמש בח' הוא
האי תנא דלא חייט
לאיבה דקתי' וכוין
אלו י"ד דברים שבין
כ"ג המשוח בשמן
הקשה לכהן הדיוטותן
פר הבא על כל המצות
ופר יוה"כ: ועשירית
האימא אל פולח לא
פורש אבל (פרט)
[פרש] מלמחא וכן
הדיעו מלמחא: ואין
משפס לקרוביו ומחזיו
על הבתולא: ומחזיו
באלמנה ומחזיו הרוצח
ומקריב און וחיט אובל
ופקריב חלק בראש
וטפל חלק בראש
ומשפס בח' ופפור על
פשיס פקדן וקריב
וכל עשרות יוה"כ אינה
כשירה אלא בו: וכוין
נהגות במרובה בגדים
כהן כמפרש שני שלא
היה לזן שמן המשוח
והיה כהן ל"ז משמנה
כריבוי בגדים(היא)
נקרא מרובה בגדים:
אבל פר הבא על כל
המצות רב תיב בה
בפ' ירוש אם הבחין
הפשיס לא היה תנא
כהן בו: וכוין ונתפס
בו בשמנה שעבר כגון
שאיירע בו פסול התמנה
אזי תחזיו ויחז"ל חז'
על נהגין ככהן משוח
שעבר וזמן פשו' יחז"ל
ועשירית האשה: ואלו
טולו אין טהרות במשוח
מלמחא חזין מה' דברים
האמריס בפרשה לא
פורש ולא [פרש]
ואין פלפסס אלא משמנה
ואין פלפסס לקרובין כי'
דנה חזי תנא דלדיש
לאיבה דגני וכוין
נהגין במשוח שעבר
תני אין נהגין במשוח
מלמחא ודחינן כי לא
משמש כהן משוח מלמחא
נשאל

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

לפני יב
וע"ז

מלכות יב
ע"ז

לפני יב
וע"ז

הגרות
הב"ח

(ה) חז"ל
דמי

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

מ"י ח"א

כפי שצא
על פני יב

הגרות
הגרא

(א) מביא
שכן כ"ג נכון

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

גליון
השם

גבי שמעך
והם שיה

מדרגת על
גם: מ"י

כדמסד דף
לא ע"ז

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו

החן עלך בא לו
החן עלך בא לו
החן עלך בא לו